

med Hensyn til Gjennemførelsen af forskellige Skattelove og navnlig med Hensyn til en Lovgivning som Bygningsafgiftslovgivningen, thi Administrationen faaer paa det underordnede Trin en lokal Myndighed, af hvilken man ret kan forlange det, man egentlig skulde kunne forlange, naar det gjælder Lovens ikke og ensartede Gjennemførelse. Da man mangler et saadant stedligt Organ, kan man ikke komme igennem uden Sogneraadens Bistand, men man har lige overfor disse ikke den Myndighed, som man maatte ønske ved Skattelovens Gjennemførelse. Det er kun ved god Villie fra Sogneraadens Side, man nogenlunde kan komme igennem, og det er klart, at man ikke kan gaa saa strengt i Rette med dem, som der ogsaa bliver nogen Alighed tilbage i Anvendelsen. Det ligger i den Maade, hvorpaa disse Forhold stille sig, at der let kan opstaa nogen Alighed, som bliver ubekendt for den overordnede Bestyrelse; men det er dog vistnok i det Hele vanskeligt at komme ind paa en saadan Deling som den, hvortil dette Forslag henviser. Ikke saa faa Tilfælde, hvori den paaanførte Alighed har vist sig, skulde jeg tro — det er i det Mindste den Mening, som flere med denne Gren af Administrationen meget fortrukkelige Embedsmænd for mig have udtalt — ikke saa faa (Modsigelse) — jeg siger ikke alle — af disse Aligheder ville formentlig forsvinde med de forskellige Rettelser, som Lovforslaget indeholder, men for saa vidt man maatte mene, at man uden for Dvort at gribe for stærkt ind i bestaaende Forhold kunde komme ind paa en ny Bestemmelse i den Retning, der er antydet ved Endringsforslaget til § 4, kan jeg dog paa ingen Maade tro, at det er heldigt at opstille Reglen saaledes, at man saa at sige bliver nødt til at foretage en ny Deling og Dgjørelse hvert Aar, thi Forholdet mellem Indtagten af afgiftsfrit og afgiftspligtigt Erhverv vil dog være; det kan ikke let antages at være det Samme hvert Aar, og derfor maa der, selv om det kun dreier sig om smaa Summer — det gjør hverken til eller fra — finde en ny Dgjørelse Sted hvert Aar; men det vil sandelig ikke blive noget ringe Arbejde, hvormed man saaledes vil bevære Sogneraad og alle de Paagjældende. Vil man ind paa denne Vej, maa man formentlig hellere tage det lidt mere grovkornet, om jeg saa maa sige; man maa da hellere opstille den Regel, at, naar den afgiftsfrie Virksomhed — Landbrug, eller hvad det nu er — efter et Stjøn kan antages at være den overveiende, skal der kun svares for Gjemmel halv Bygningsafgift som Følge af den mindre betydelige afgiftspligtige Virksomhed, hvortil jo her alene sigtes. At afgjøre, hvorvidt den afgiftsfrie Virksomhed er den overveiende, kan ikke kræve vidtløftige Udregninger i Mark og Skilling, og der er jo i saa Fald Tale om et Forhold, som maa antages at være omtrent det samme hvert Aar,

saaledes at man ikke for Retfærdigheds Skyld behøver at omgjøre Udregningerne hvert Aar. Det forekommer mig, at man saaledes kunde finde en Fremgangsmaade hvorved man blev fri for de Vanskeligheder, som ogsaa Administrationen helst vilde se sig selv og Andre fritagne for. Uden at komme nærmere ind paa Enkelthederne ved et saadant Forslag skal jeg kun tilføje, at jeg finder det klart, at den almindelige hidtil gjældende Bygningsafgift maatte svares, med mindre den Paagjældende oplyste, at de Betingelser for Fritagelse, som den nye Forskrift opstillede, vare tilstede.

Jeg er her kommen til at berøre et Punkt, hvor jeg har at give Svar med Hensyn til nogle Spørgsmaal, der ved første Behandling bleve stillede i Anledning af Lovforslagets § 6. Det vil erindres, at navnlig et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Hindenburg) opafstede det Spørgsmaal, hvoreledes man vilde gjennemføre Loven. Jeg skal gjerne indrømme, at der navnlig den første Gang vil være en Del Arbejde og Besvær — det kan ikke være Andet — men naar den første Overgang har fundet Sted, tror jeg ikke, Besværet vil være saa stort i de følgende Aar. Det er naturligt, at Administrationen maa forbeholde sig ved Lovens Gjennemførelse at tage sin endelige Bestemmelse, men jeg skal her i al Korthed sige, at Hovedtanken efter min Mening maa være den, at den, som vil nyde godt af Loven, maa oplyse, at de Betingelser ere tilstede, hvorpaa Fritagelsen skal grundes. De Regler, hvorom der er Spørgsmaal, kunne foreløbig opstilles omtrent saaledes:

For at opnaa Fritagelse for Afgift af Leiligheder i Kjøbstæderne eller paa Landet af 100 (120) Kvadratalen i Huse af over 700 (500) Rd.s Værdi til Brandforsikring, have Eierne gennem Magistraten (Sogneraadene) at indgive Anmeldelser af følgende Indhold:

A. Forfaavidt Bygningerne opføres af Nytt eller først indrettes til Behøvelse efter Lovens Træden i Kraft, samt i alle Tilfælde 5 Aar efter Lovens Træden i Kraft:

At Leiligheden i det Salvaar, for hvilket Frihed paastaas, kun har været beboet af 1 Familie.

B. Forfaavidt Bygningen er indrettet til Behøvelse ved Lovens Træden i Kraft:

I. Første Gang, enten

a. Erklæring om, at han er Eier af Huset, og med sin Familie alene har beboet den Leilighed, hvorom der er Tale, i det paagjældende Salvaar, eller

b. Dplysning:

1) Om Leiligheden i nogen Del af Salvaaret har været beboet af mere end 1 Familie.

2) Leilighedens Kvadraturum.

3) Om Leiens hidtilværende Størrelse.

4) Fra hvilken Tid Leien er nedsat i det